

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:02	20:16	19:15	תל אביב
21:06	20:19	19:13	ירושלים
21:03	20:17	19:16	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

בוטחים באבא!

כן, וגם אם עברנו רגעים קשים, טרגדיה או אסון, אובדן מקור פרנסה או הישא אליו פיללנו, זה לא מבלבל אותנו, לבטח לא גוזל את שלווה נפשנו. כי גם הרגע הקשה הזה - הוא חלק מתוכנית סדורה שסידר עבורנו אבינו שבשמים, והוא לבטח סידר את התוכנית בצורה טובה ומושלמת עבורנו - גם אם אנו מתקשים להבין או להבחין בכך.

פרשת השבוע מעניקה לנו את מצות השמיטה, המצוה לעזוב את אפיק ההכנסה החקלאי, ובעצם - לאבד את היציבות למשך שנה. רגע לפני שדאגה תשתלט עלינו או נהפוך נבוכים ומבולבלים בשאלת 'מה נאכל בשנה השביעית', אומר לנו אבינו האוהב: 'ציויתי את ברכתי לכם'. כלומר, מה לנו להיות מודאגים, הלא מצווה הברכה עימנו, מי שאחראי לכל הקורה עלי חלד הוא אבא שלנו, הוא דואג לנו, אשרינו שאנו יכולים לבטוח בו מקרוב, להישען עליו באהבה!

זה הזמן לחדד את הביטחון והאמונה באבינו שבשמים, לחזק ולקבע את התחושה שאנו בידי, וכל מה שהוא עושה לנו - הוא רק טוב. הוא שהביא את הנגיף, הוא שיוצר את השלכותיו, והוא שיעלים אותו מאיתנו לחלוטין - בעגלא ובזמן קריב. וככל שנחזק את הביטחון הזה בליבנו, ככל שנרגיש חזק יותר שאנו בידי הרחומות - כך נזכה לחוש זאת באמת, הרגע והשלווה ישובו לשרור בליבנו ובמחשבתנו, ונזכה באמת לראות את טובו וחסדו עימנו, בכל עת ובכל שעה!

וכשהחשיבה הזו מחודדת, כשהתובנה הזו ברורה, כשהמבט הזה בהיר וחד - הרגע שב לליבנו, השלווה חוזרת לנפשנו, התחושה שלנו הופכת טובה ויציבה מחדש. כי גם כשעולה דאגה לעתיד הבריאות או הפרנסה, לימוד הילדים או ההצלחה האישית - אנו שבים ונזכרים כי אנו בניו של מנהל המערכת, והוא דואג שיהיה לנו הכי טוב באמת!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

רבי שמעון בר יוחאי

כמה חשובה התורה הקדושה שמי שמתקרב לתורה קרוב לקב"ה

מסופר בזהרה: תלמידיו של רשב"י היו לומדים איתו את סודות התורה, ולא יכלו להסתכל בפנים של רשב"י, מרוב האור שהיה קורן מפניו. כמו שקרן עור פני משה ברדתו מן ההר. ואומר רבי אבא שכשדיבר רבי שמעון סודות התורה לא יכולתי להסתכל במקום שישב, כל שכן על פניו ממש, וכשיצאו התלמידים לרחוב אחר שלמדו עם רשב"י לא יכלו אנשים להסתכל עליהם מרוב אור התורה שעליהם.

הקב"ה אומר "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי". כל הגלאקסיות האדירות הללו נבראו בשביל לימוד התורה שלך, היתכן שהכל נברא כדי שתאכל בטטות?! אין מצוה בעולם כמו לימוד התורה. גדולה ת"ת מהצלת נפשות, מי שרואה אדם טובע בים צריך להציל אותו, אבל אם הוא ישב בבית המדרש וחברו הציל חטרו בים, הוא שלמד תורה שכרו גדול יותר!

ואמר עוד רשב"י: מי שמתרחק מהתורה מתרחק מהקב"ה ומי שמתקרב לתורה מתקרב לקב"ה. אם אתה רוצה לדעת אם אתה קרוב לקב"ה או לא, כפי שאתה קרוב לתורה כך אתה קרוב לקב"ה.

איש היה בקלם סוחר ובר אוריין ושמו ר' נאטיל. ולו בת יחידה, והשיאה לבחור בן ישיבה מופלג ות"ח ונתן לו נדוניא כמה אלפים רובל, וכמה שנים אכילה כו' על שלחנו, וחתנו יעל ועסק בתורה. כשנשלם זמן המדובר וירד הזוג מעל שלחנו, התחילה הבת לטעון טענה של "וכי תאמרו מה נאכל" והבעל ענה לה שאינו יכול להפריד מהתורה ולעסוק במסחר, ולהשליך כל תורתו לים... עד שהשיאתו עצה ואמרה אנו ניקח את כסף הנדוניא ונפתח בית מסחר ואני אעמוד שם כל היום חוץ משתי שעות שאתה תעמוד ושאר השעות תוכל להמשיך וללמוד תורתך כמקודם.. הלה הסכים ועשו כן. והנה ג' חדשים הראשונים אמנם נהג כך, אבל אח"כ נהיה מהשתי שעות ארבע, ואח"כ שמונה כו' עד שנשקע כולו במסחר ולא היה לו זמן אפילו לפתוח גמרא... ויהי היום ובמוצש"ק אחד אחרי חצות לילה ובחוף ירד שלג גדול בסופה וסערה והאשה יצאה לחוף לשפוך חבתי של מים לא נקיים, והנה חזרה וכאילו נחנקת ואינה יכולה לדבר... בעלה רץ מיד והבהיל רופא לביתו ולא ידע מה לעשות וכן למחרת

כו' הלך איתה ודרש ברופאים רבים וגם נסעו לוינה ולא הועיל והתחילו לדבר בעיירה אולי זה דיבוק... ונסעו לעיר שטוצ'ין שם היה מקובל ושמו רבי מנדיל שהיו נוסעים אליו בעניינים כאלו ובשבאו לפניו שאל להדיבוק איזה דבר ושמעו קול עונה, וכידוע שהדיבוק כשהוא מדבר בטן החולה מתרומם אבל השפתיים אינם מתנענעות והקול יוצא. ואז נבהלו כל השומעים ויאמרו אהה! הנה הדיבוק.. אבל הצדיק רבי מנדיל אמר שאינו יודע עדיין אם כן הוא, וישאל לו מי הולך אתך? ויאמר חמשה מלאכי חבלה, וישאל אותו מה שמם ויאמר לו כך וכך... אז אמר ר' מנדיל כי נכון אמר וזה דיבוק אמיתי. והתחיל לשאול אותו שאלות, כגון מי הוא כו' ואמר כי היה מלפני כמה עשרות שנים בחור בבריסק ואח"כ נסע לאפריקה וחברים קלקלו אותו שם ועבר ר"ל על התורה כולה, ואח"כ נסע על עגלה ונפל ממנה ונהרג. וכך הוא כבר מתגלגל והולך בעולם עד עכשיו. אמר לו למה לא עשית תשובה קודם מיתתך? וענה לו כי מתוך הפחד והבהלה בעת נפילתו מהעגלה שכח מלהרהר בתשובה. אח"כ שאל אותו מה יש לך ולאשה הזאת כי גרמת לה יסורים נוראים כל כך? והתחיל לצחוק בקול ויאמר אמה של ריבה זו ואימו של בעלה באו בבקשה למעלה בשמים שאני אכנס בה ואגרום לה יסורים, כי לולא זאת לא היתה לה תקומה לא בעה"ז ולא בעה"ב מפני שלקחה את בעלה מעסק התורה!! כיון ששמעו כך אמר ר' מנדיל להבעל שיבטיח לחזור לתורה והבטיח. ור' נאטיל הבטיח כמו"כ ללמוד משניות לעילוי נשמתו של הבחור הדיבוק, וגם סכום של נרות להדליק בבכ"ו עבורו. ואח"כ קיבץ ר' מנדיל בחדרו מניין של עשרה אנשים ואמרו תהלים והוא עמד מאחריהם ואמר מה שאמר ואת האשה הושיב על כסא באמצע החדר, ופתאום התגלגלה מעל הכסא על הארץ ויצא קול אדיר ממנה שמע ישראל וגו' ששמעו הקול בכל שטוצ'ין, ואח"כ פקע ציפורן הזרת מידיה אחת וגם נופצה זכוכית אחת מהחלון ונשתתקה.

רואים אנחנו ממעשה זה כמה חמור לעזוב חלילה את התורה, כמה זה נורא! עד שההורים שלה ביקשו שתתיישר בעה"ז כדי להצילה לעולם הנצח!!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

- לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סיגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
- להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
- לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
- לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

משהו מהתנ"ך...

מידי ליל שבת, אחרי הסעודה הרשמית, נערך 'עונג שבת' בבית חב"ד בבנגוק, המשתתפים שרים ומספרים ובקיצור זו חוויה מיוחדת. לפניכם אחד הסיפורים שסופרו בבית חב"ד.

אחד המטיילים הציג את עצמו:

אני עומרי מקיבוץ בצפון הארץ. כבוד הרב, אני רוצה לספר לך סיפור ואז אבקש בקשה.

טיילתי בניו זילנד ועברתי ממקום למקום בטרמפים. יום אחד תפסתי טרמפ במשאית. תוך כדי פטפוט עם הנהג הוא שמע שאני מישראל. באותו רגע הוא עצר בחריקת בלמים מרוב התפעלות: "אתה באמת יהודי מישראל? אתה חייב לבוא לביתי".

נסענו לביתו, כשהגענו הוא הראה לי שמאחורי ביתו יש בית קטן ואמר לי: "מבחינתי הבית הזה שלך. אתה יכול להישאר כאן כמה שתמצא. סיכמנו שאנוח ובערב אקום ונאכל בחדר ארוחת ערב. בשבע בערב הוא דפק בדלת ואמר שהם מחכים לי לארוחה. התלבשתי בזריזות ונכנסתי לסלון הבית. להפתעתי אני רואה שולחן ארוך ערוך בכל טוב ומסביבו יושבים כשלושים איש שנעמדו מיד כשנכנסתי. בעל הבית הוביל אותי לכיסא שבראש השולחן, התחלנו לאכול ואז בעל הבית נעמד ואומר: "תכיר, אלו כולם בני משפחתי ששמעו שיש לנו אורח מישראל וביקשו להצטרף לסעודה ולזכות לראות יהודי מישראל".

ואז הוא פנה אלי ואמר: "ועכשיו, האורח יגיד לנו משהו מהתנ"ך", ואני שגדלתי בקיבוץ לא זוכר כלום מהתנ"ך. נעמדתי ואמרתי: "אני מאוד רוצה להודות לכם על האירוח הנפלא. זה באמת מחמם את הלב לראות שבקצה העולם

כל כך אוהבים יהודים ואני אסיר תודה". באתי להתיישב והמארח אומר לי: "לא, בבקשה, תגיד משהו מהתנ"ך". ניסיתי להתחמק ללא הצלחה, לא היתה לי ברירה ואמרתי להם: "אתם בטח חושבים שבישראל כולם יושבים כל היום ולומדים תנ"ך. אבל האמת היא שיש כאלו שלומדים יותר ויש כאלו שלומדים פחות, ואני מאלו שפחות". הם לא קנו את הבדיחה וממש התעקשו ואפילו התחילו להיפגע מכך שאינני אומר כלום.

ואז נצנץ בי רעיון. לפני הטילול נתן לי חבר ספר תהילים קטן. רצתי לחדר ולאחר חיפושים מצאתי את הספר הקטן שהתחבא לו איפשהו בתיק, חזרתי ופתחתי את הספר באקראי, ונפתח פרק צ"א בתהילים והתחלתי לתרגם: "יושב בסתר עליון". המאמץ לקח לי רבע שעה, אף פעם לא קראתי תהילים לפני כן ולא הבנתי איזו משימה זו לתרגם פרק. אחרי שסיימתי, התיישבתי, ופתאום אני רואה את בעלת הבית מתייפחת בבכי וכל המסובים עם דמעות בעיניים. לא הבנתי איך נכנסתי לסרט הזה.

ואז אמר המארח לאשתו שתספר לאורח על הנס שקורה כאן ועכשיו. והיא התחילה לספר: "למזלי את החצי הראשון של הסיפור סיפרתי אתמול לרוב הנוכחים בחדר, כי אם לא הייתי מספרת כולם היו חושבים שאני מדמינת. אבא שלי, שלחלק מהנוכחים הוא סבא או דוד, שוכב בבית רפואה כבר כמה חודשים. הרופאים אומרים שרק ניתוח יכול להציל את חייו, אבל בגלל מצבו וגילו המתקדם הם לא מתחייבים שיתעורר מההרדמה ורוצים שאנחנו נחליט ונחתום להם. אנחנו בדילמה ולא יודעים

מה לעשות. לפני יומיים חלמתי שאני ליד המיטה של אבא ופתאום מופיע מלאך, נעמד לידינו, פותח תהילים ומתחיל לקרוא את פרק תשעים ואחד. הוא חיך אלי ואמר לי לא לדאוג. סיפרתי על החלום לכל המשפחה אבל עדיין לא ידענו מה לעשות. ועכשיו אתה הגעת, אורח מארץ ישראל שזה כמו מלאך, מבקשים ממך להגיד משהו מהתנ"ך ואתה מתעקש שלא לומר כלום ורק מוכן להגיד לנו את תהילים תשעים ואחד. מחר בבוקר אתה תברך את אבא ונכניס אותו מיד לניתוח שיציל את חייו".

ואכן, למחרת בבוקר שיירה של מכוניות נסעה, ובראשה הקיבוצניק שלנו. "לא ידעתי איזו ברכה לברך, ולכן פתחתי תהילים, וקראתי- הפעם בעברית- את כל הפרק", סיים עומרי. מיד לאחר מכן הכניסו אותו לחדר הניתוחים.

"ועכשיו", אמר עומרי, "יש לי בקשה".

"רגע", אמרתי לו, "מה קרה בסוף?"

"בסוף?" הוא אמר, "ברחתי משם באותו רגע, רק זה היה חסר לי שיקרה משהו ואני אהיה האשם".

אמרתי לו שעכשיו בטוח שהם בטוחים שהגיע מלאך ונעלם.

"בכל אופן", המשיך עומרי, "הבקשה שלי היא שתלמד אותי משהו מהתנ"ך כדי שלא אסתבך בפעם הבאה עם סיפורים כאלו..."

"אני שגדלתי בקיבוץ, לא זוכר כלום מהתנ"ך, נעמדתי ואמרתי..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו: 03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

מדוע נוהגים להדליק מדורות?

- א.** נהגו בכל תפוצות ישראל להדליק מדורות בליל ל"ג לעומר לכבודו של התנא רבי שמעון בר יוחאי. ויש נוהגים להרבות בהדלקת נרות בבתי כנסת ובבתי מדרש בלילה זה, ונאמרו על כך כמה טעמים:
- ב.** משום שבזמן שהוא גילה סודות התורה, באה אש מלמעלה והקיפה את כל הלומדים עמו.
- ג.** התורה נמשלה לאש שנאמר (ירמיה כג) "הלא כה דברי כאש". וסודותיה נמשלו לאש פנימית יותר.
- ד.** כי הוא היה אור העולם בתורתו, ונקרא "בוצינא קדישא". (נר קדוש).

- ה.** ביום פטירתו היתה אש מקיפה את הבית שבו דרש בתורה והחזיר נשמתו לבוראו.
- ו.** התורה נקראת אור עולם שנאמר (משלי כו) "ותורה אור". והוא היה מדבר על אורותיה. (הרה"ג בין ציון מוצפי שליט"א בספר תורה מציון).

מנהג עלייה למירון ומנהג החלאקה

- א.** רבים וטובים נוהגים לפקוד את ציונים של רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר ז"ל בל"ג לעומר, בלילה וביום, וששים ושמיים שם. ויש למנהג זה סימוכין. וכמו שכתוב בזוהר, עולו ואתכנסו להילולא דרבי שמעון. (בואו והתכנסו לשמחה של רבי שמעון). ונזכר המנהג הזה לפני כ-500 שנה לרבינו חיים ויטאל תלמידו של האר"י ז"ל זיע"א, שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג לעומר על קברי רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו, ואוכלים ושותים ושמיים שם.

- ב.** ויש נוהגים לקחת את ילדיהם הקטנים שהגיעו לגיל שלש שנים למירון בל"ג לעומר כדי שיסתפרו וראשונה בשמחה ובשירים ויש סמוכים למנהג זה מדברי המקובלים.

- ג.** ומכל מקום אם קשה לילד להשאיר עם שער ראשו מבלי לגלותו, מותר לגלותו גם קודם גיל שלש.

- ד.** והטעם שמגלחים את השיער בגיל 3, שהוא על פי מה שאמרו במדרש (פרשת קדושים), "כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל". רמז לקטני בני ישראל, כי האדם עץ השדה, ונאמר שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל, שעדיין אינו יכול לדבר היטב, ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הלולים לה' (פירוש, שיהלל את ה'), שאז מתחיל ללמוד פסוקי תורה. ומכאן גם לענין מצות חינוך בהנחת הפאות ויתר המצות, כשמתחיל להיות בר הבגה. ע"ש, ולכן מחנכים אותו למצות "לא תקיף פאת ראשך". ועושים שמחה משום חיבוב המצוה.

- ה.** ויש הנמנעים מלעלות למירון בגלל הדוחק הרב וחוששים לביטול תורה, וכן על שמירת קדושת העינים. וכל ערום יעשה בדעת, ולא יעשה כן אלא אם בטוח בדרכו דרך הקדושה והצניעות ומביא לידי התעלות והתחזקות רוחנית, ואם אינו כן שומר נפשו ירחק מהם ושב ואל תעשה עדיף, וישאר במקומו בלימוד ותפלה לעילוי נשמת הצדיק. וכן יעשו את החאלקה במקום אחר או במירון בזמן אחר. (חזון עובדיה עמ' עדה שו"ת יחיה דעת ח"ה ס"ל לה. ילקו"י עמ' תקה ועמ' תקמח. הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א בספר תורה בציון עמ' רט).

דין הכהנים בעליה למירון

- א.** אסור לכהנים לבקר אצל קברות הצדיקים במירון. (ילקוט יוסף עמ' תקיד)
- ב.** והכהנים שהתורה גדרה בעדם שלא לילך אל הקברים מפני קדושת כהונתן, די להם שיעמדו מרחוק ולהסתכל משם על מקום קדושת גניזת הצדיקים, ויושעו בזכותם. וכן היו נוהגים הכהנים מתלמידי הבעל שם טוב הקדוש. (שם עמ' תקיח)

ברכת "אשר יצר אתכם בדין" ונטילת ידים

- א.** המבקר במירון, אינו מברך ברכת אשר יצר אתכם בדין וכו', אפילו לא היה שם שלושים יום. כיון שלא נמצאים בתוך בתי קברות. (ילקוט יוסף עמ' תקכב)
- ב.** וכן אין צריך ליטול ידיו בצאתו משם, משום שאף שצדיקים מטמאים אבל לענין רוח רעה אין לחוש בקברי צדיקים. (ילקוט יוסף עמ' תקכז)

החלכות נוספות של הרב רועי גנון
כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

פסח שני

- א.** ב-י"ד אייר אין אומרים וידוי ונפילת אפים, שבזמן בית המקדש הקריבו ביום זה קרבן הפסח, מי שהיה טמא או בדרך רחוקה בי"ד ניסן. אבל ביום ט"ו באייר המנהג לומר וידוי ונפילת אפים. (ילקוט יוסף עמ' תקלה)

- ב.** אם חל פסח שני ביום ראשון, אין אומרים צדקתך במנחה של שבת. והנהגים לומר רשאים להמשיך במנהגם. והעיקר שלא לעשות מכל זה מחלוקת. (ע"פ ילקוט יוסף עמ' תקלו-תקלז).

- ג.** יש שנהגו לאכול מצה בפסח שני, אך אנחנו לא נהגנו בזה. (ילקוט יוסף עמ' תקמב).

- ד.** המנהג הוא שמברכים מזונות על מצה בשאר ימות השנה, כולל פסח שני. ואם קובע סעודתו על המצה, שאוכל מאתים וארבע גרס, מברך על נטילת ידים, המוציא, וברכת המזון. (ילקוט יוסף עמ' תקמג)

ל"ג בעומר

- ה.** השנה חל במוצאי שבת ל"ג לעומר. וביום זה נוהגים להרבות בשמחה שהיא יום הילולא של רבי שמעון בר יוחאי. ואין אומרים בו תחנונים, וכן אין לומר "צדקתך" גם במנחה של שבת. (חזון עמ' תקמ"א)

- ו.** יש להזהיר את הקטנים שלא יכינו את המדורות או יטלטלו קרשים בשבת קודש ויכינו לפני שבת את המדורה ורק לאחר צאת שבת יעשו הבדלה וידליקו את המדורות.

- ז.** אם אמר לחבירו אחר שקיעת החמה של יום שבת, אל תאמר וידוי כי היום ל"ג לעומר, יוכל לחזור ולספור בברכה, שהרי לא ספר שבועות. ועוד שלא ספר המספר רק בראשי תיבות. ועוד שאין כוונתו לומר מנין ספירת העומר כלל. (חזון עמ' רמח).

- ח.** נוהגים להקל לשמוע שירים מכלי נגינה, וכל שכן מסייף, לכבוד ההילולא של התנא רבי שמעון בר יוחאי. ומותר לשמוע כלי שיר גם כשלא עורכים הילולא, וכן אדם בביתו, מותר לו לשמוע כלי שיר.

- ט.** גם במוצאי ל"ג לעומר מותר לשמוע כלי שיר. כיון שהואיל והותר הותר. אבל איסור תספורת ושאר דברים נוהגים עד ל"ד לעומר בבוקר. (ילקוט יוסף עמ' תצד)

- י.** יש נוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג לעומר, במנין וללמוד שבחי רבי שמעון בר יוחאי המפוזרים בש"ס ובזוהר הקדוש. ומנהג יפה הוא. (חזון עובדיה עמ' רעג)

מדוע שמחים בל"ג בעומר?

כמה טעמים נאמרו לכך שעורכים שמחה והילולא בליל ל"ג לעומר:

- א.** כי אמרו בגמרא (יבמות סב): שעשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא כולם נספו בימי הספירה, בשביל שלא נהגו כבוד זה בזה. ובל"ג לעומר פסקו מלמות.

- ב.** שאחר שתלמידי רבי עקיבא כולם מתו, נשאר העולם שמשם, ללא תורה ותלמידי חכמים, עד שבא רבי עקיבא והעמיד חמשה תלמידים, שמהם יצאה תורה לכל ישראל, והם רב שמעון בר יוחאי, ורבי מאיר, ור' יהודה, ור' יוסי, ור' אלעזר. ולכן יום ל"ג לעומר נקבע לשמחה על שחמשה תלמידים וביניהם רבי שמעון בר יוחאי, נוספו לרבי עקיבא ביום זה. ולא מתו. ילקו"י

- ג.** שרשב"י זכה ביום זה לגלות סודות התורה בזוהר הקדוש לפני פטירתו.

- ד.** משום שגזרה מלכות הרשעה גזר דין מות על רבי שמעון בר יוחאי, ונעשה לו נס, וניצל מחרב רעה של מלכות הרשעה, ולזכר הנס עשו יום פטירתו שהיתה כדרך כל הארץ שהוא ביום ל"ג לעומר, יום הילולא משתה ושמחה על הנס שעשה לו השי"ת. (חזון עובדיה עמ' רעג וכן כ' ילקוט יוסף עמ' תקב).

עיר וקדיש מן שמיא נחית

כי לא תשכח מפי זרעך

להזמין את הקהל הרחב

מוסדות אוד דוד שמחים

להילולת
התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי

זכותו יגן עלינו

שתתקיים אי"ה ביום רביעי כ"א אייר התשפ"ד
29.5.24 (למינינם) בשעה 20:30
בהיכל ישיבתנו הקדושה רחוב המכבים 108 ב"ב

בהשתתפות

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

הרה"ג מיכאל מזוז שליט"א
משגיח הישיבה

הרה"ג ליאור גלזר שליט"א
ראש מוסדות פתח הדביר

ועוד רבנים ואישי ציבור

הערב בליווי
תזמורת מלאה
וזמר

מנחה הערב
הרב שמעון
פרץ הי"ו

הכניסה לנשים
מרחוב שלש השעות

בואו
בהמוניכם

כיבוד
קל

ההילולה תעובר בנקודות
הלוין בשעה 20:30 בערב